

Miškinė kiaunė

Grakštus, lieknas žvėrelis, truputį didesnis už šešką. Uodega su plaukais maždaug trečdaliu savo ilgio išsikiša už ištiestų užpakalinių kojų. Ausys plačios, apvalios. Juda šokuodama ir palieka porinius ovalius pėdsakus. Akuotplaukiai šokoladinio, arba gelsvai rudo atspalvio, o vilnoplaukiai gelsvai rudi. Galva tokios pat spalvos ir kojos tamsesnės. Lietuvoje paplitusi miškinė kiaunė priskiriama nominaliniam porūšiui Martes, bet nuo tipinės kiaunės skiriasi truputį mažesniais matmenimis. Labiausiai mėgsta mišrius ir lapuočių miškus, kur yra brandžių bei pribrestančių medynų, nedidelių jaunuolynų plotelių, bei apaugusių krūmais ir aukšta žole laukymės. Slepiasi ir veda jauniklius lizde, kuri įsirengia medžio drevėje arba voverių, plėšriųjų paukščių, pelėdų apleistuose lizduose, paukščiams iškeltuose inkiluose. Paros atžvilgiu, tai naktinis žvėrelis. Vėlai rudenį ir žiemą minta įvairiais žinduoliais, rečiau - paukščiais, labai retai - varliagyviais ir vabzdžiais. Minta ir augalini maistu. Net ir po sniegu susiranda mėlynių, bruknių, riešutų, ėda kadagio, šermukšnio uogas. Jaunikliai gimsta apaugę retais pūkeliais, akli ir uždaromis ausimis.